

Жалба, подадена на 18 януари 2010 г. от Paul Inge Hansen срещу решението, постановено от Първоинстанционния съд (шести състав) на 17 ноември 2009 г. по дело T-295/09, Paul Inge Hansen/Комисия на Европейските общности

(Дело C-26/10 P)

(2010/C 209/15)

Език на производството: шведски

Страни

Жалбоподател: Paul Inge Hansen (представители: P. Löfqvist, advokat, C. Von Quitzow, Juris doktor)

Друга страна в производството: Европейска комисия

С Определение от 6 май 2010 година Съдът на Европейския съюз (седми състав) отхвърля жалбата.

Иск, предявен на 13 април 2010 г. — Европейска комисия/Република Полша

(Дело C-185/10)

(2010/C 209/16)

Език на производството: полски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: M. Simerdova и K. Herrmann)

Ответник: Република Полша

Искания на ищеца

— да се установи, че като приема и запазва в сила член 4 от Ustawa „Prawo farmaceutyczne“ (Закон за лекарствените продукти) от 6 септември 2001 г., изменен със Закон от 30 март 2007 г. (Dz. U. № 75, поз. 492), доколкото този член допуска внесените от чужбина лекарствени продукти, които имат същите активни съставки, същата дозировка и същата форма като лекарствените продукти с разрешение за търговия в Полша, да бъдат пускани на пазара в Полша без за тях да е издадено разрешение в тази държава, ако цената на първите лекарствени продукти е конкурентна спрямо цената на последните, Република Полша не е изпълнила задълженията си по член 6 от Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001

година за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба (1).

— да се осъди Република Полша да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С приемането и прилагането от Република Полша на член 4, параграфи 1 и 3а от Ustawa „Prawo farmaceutyczne“ се допуска търговията с лекарствени продукти в Полша без за същите да е налице разрешение за търговия в тази държава, издадено от компетентните национални органи — положение, което противоречи на член 6, параграф 1 от Директива 2001/83.

Според ищеца полската разпоредба не попада в приложното поле нито на член 5, параграф 1, нито на член 126а от Директива 2001/83, в които се предвижда изключение от общото задължение по член 6, параграф 1 от Директивата за лекарствените продукти да е издадено национално разрешение.

Преди всичко, доколкото поставя като изискване за допускане на внесени от чужбина лекарствени продукти цената им да бъде „конкурентна“ спрямо цената на вече допуснатите на националния пазар лекарствени продукти, член 4, параграф 3а от Ustawa „Prawo farmaceutyczne“ се основава само на икономически критерий. Такъв вид критерий обаче не може да обоснове изключение от член 6, параграф 1 от Директива 2001/83/ЕО. Освен това полската разпоредба се отнася до лекарствени продукти със същите активни съставки, същата дозировка и същата форма като вече допуснатите на националния пазар лекарствени продукти, така че те не могат да се разглеждат като липсващи на националния пазар — случай, който може да обоснове необходимостта от целеви внос съгласно член 5, параграф 1 от Директивата.

(1) ОВ L 311, стр. 67; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 33, стр. 3.

Преюдициално запитване, отправено от Finanzgericht Düsseldorf (Германия) на 19 април 2010 г. — КМВ Europe BV/Hauptzollamt Duisburg

(Дело C-193/10)

(2010/C 209/17)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht Düsseldorf